

SVEA & TAGE

SVEA OCH TAGE

Frukost hos mormor och morfar. Alltid samma koppar med fat, det fanns bara två. Tea for two.

Kopparna fylldes med Earl Grey och en citronskiva. Det doftade citron i hela köket, det kändes tryggt. Radion stod på, det lyssnades på P1. Jag doppade min hembakta smörgås med stureost i mormors te, det var så gott. Jag kan fortfarande känna hur det smakade. I en liten porslinsask med blå violer på locket, hade morfar sin medicin, olika små piller i olika färger. Jag och min syster fick lägga de små pillren på morfars fat, den avlånga gröna var mest fascinerande. Morfar torkade sig med en tygservett och rullade ihop den igen och placerade den varsamt i servettringen. Samma sak var morgon och det var det som var så underbart.

Svea och Tage de träffades på en esperantokurs. Språket som skulle förena världen. Morfar bestämde sig för mormor första gången hon klev in i rummet på den där kursen. Tage bodde i Huskvarna och Svea i Bollebygd, de cyklade till Ulricehamn på helgerna för att träffas några timmar. Tage köpte Svea en ny sportcykel som tillverkades på Huskvarnafabriken där han jobbade. Hon svischade fram mellan Bollebygd och Ulricehamn på denna cykel.

”KOPPARNA FYLLDES MED EARL GREY OCH EN CITRON- SKIVA. DET DOFTADE CITRON I HELA KÖKET, DET KÄNDES TRYGGT.”

1940 insjuknade min mormor Svea i TBC, hon fick ligga på Sanatoriet i Hultafors i tre år. Tre år, det är en så lång tid. När mormor var frisk och fick komma hem bestämde de sig för att gifta sig. De gifte sig 1944. Mormor var 30 år och hon fick inte skaffa några barn, de sa att hennes hjärta inte skulle klara av det.

Nu ville livet något annat, 26 november 1946 föddes min mor Annika och hennes tvillingbror Paul. Allt gick bra och tänk vilken lycka för min mormor. Min mormor är min största idol och inspirationskälla. Hon kunde skapa vackra saker av allt. Hon dukade alltid fint, plockade in och arrangerade blommor och lagade den allra godaste mat. I den lilla värld som var Sveas och Tages var de vackra tingen viktiga, musiken, konsten och litteraturen. Historierna de berättade för mig och min syster har gett oss inspiration genom livet. De har lärt oss att ta tillvara på det vackra.

När min mormor fick en stroke 1996 och gick bort strax därefter, så tynade min morfar sakta bort. Vid påsk 1997 tog han sitt sista andetag och de två fick återförenas. De kunde inte leva utan varandra. Svea och Tage var som sammanflätade i den vackraste av kärlek.

KOPPEN

Kopparna som alltid fanns vid deras frukost har jag behållit formen på, jag tycker att den är så perfekt som den är. Däremot har jag bytt ut mönstret, originalblomman är någon form av nejlika. Jag har valt en förgätmigej. Det är ett av de vackraste ord jag vet, förgätmigej. Svea och Tage jag kommer aldrig att glömma er. Dessa koppar kommer bara att säljas i par.

Anna Wennberg Sjömansdotter

BAKGRUND

Göra någonting som man älskar. Det gick mitt slutprojekt ut på. Att följa mitt hjärta och kombinera alla de delar som finns inom mig i ett projekt.

Minnen och historier, det har alltid varit närvarande i mitt liv. Jag, en sjömansdotter som klamrar mig fast vid saker och minnen. Morfar berättade om gamla släktingar och om gamla grejer. Vem som hade haft vad, hur de levde och var saker var köpta eller funna. Saker och ting hemma hos min mormor och morfar fick liv genom alla dessa historier.

Hantverk, att skapa någonting har också alltid varit närvarande. Att uppskatta det som skapats av kvinnohänder genom tiderna. Duka med den vackra broderade duken av moster Ruth. Bädda med örngotten vävda av gammelmormor, närvaron av kvinnorna i min egen historia det har påverkat mig mycket. Hur var deras liv, kunde de påverka sitt liv? Vad tänkte de på när de satt där med sin lilla kopp med kaffe, som kanske var utblandat med cikoria eller bark.

Jag har alltid fascinerats av mönster och form och att kombinera det genom keramik är faktiskt fantastiskt. Jag har samlat på koppar länge, ärvda och funna på loppis och ibland dyrare från någon antikaffär. Den där lilla koppen med sitt lilla öra, tänk vad den har fått höra mycket skvaller...

I mitt slutprojekt har jag kombinerat min fascination av koppar och form med mönsterskapande och historierna som jag samlat på.

